

[Lykketoft]

dan som Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre i dag har fremlagt fælles tanker om.

Der er altså masser af perspektiver at føre videre, som ligger ud over rammerne for denne finanslovaftale. Men det er da i hvert fald godt at kunne konstatere, at der er taget fat på både det at skabe flere arbejdspladser og flere uddannelsespladser. Jeg har fået et skøn fra de meget sagkyndige folk i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd om, hvad virkningen af ændringerne fra regeringens oprindelige finanslovsforslag og så til det, vi skal vedtage i morgen, er på beskæftigelsen, og dér siger man, at man skønner, at det drejer sig om 15.000-20.000 flere job alt i alt. Det hænger selvfølgelig både sammen med investeringssiden, der bliver styrket, og med en generelt mindre stram økonomisk politik, for det er jo ikke at kritisere finansministeren urimeligt at sige, at noget af den finansiering, der er kommet til til allersidst, måske er mindre lødig, mindre stram end så meget andet. Det er vel heller ikke i den konjunktursituation, vi er i, med et meget stort overskud på betalingsbalancen og rigtig mange ledige, som vi gerne skulle have reduceret i antal, noget, som i sig selv er kritisabelt. Jeg mener faktisk tværtom.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må først sige, at jeg faktisk ikke har sagt, at SF er mere optaget af beskæftigelsesproblemet end Socialdemokratiet, men når hr. Lykketoft hører det uafsladligt, må det jo være, fordi hr. Lykketoft har et problem, det kan jeg jo ikke gøre noget ved, men jeg har faktisk ikke sagt det.

Jeg er enig i, at Socialdemokratiet har fremlagt en plan, som havde samme ambitionsniveau som SF's, og det syntes jeg var godt. Jeg syntes, det burde have givet styrke i forhandlingerne, at så mange mandater i Folketinget, partier, der var så tæt på et flertal, havde et ambitionsniveau på 50.000 for nedbringelsen af arbejdsløsheden. Det gjorde, at vi gik ind i de samlede forhandlinger om finansloven med en stor optimisme på dette område. Derfor synes vi også, at det er bedrøveligt, at det, der er kommet ud af det, er så lidt set i forhold til den styrke, som både S og SF i deres offentlige udspil på forhånd havde lagt på dette område.

Når hr. Lykketoft nu kommer med et tal, der taler om en forbedring på 15.000-20.000 i forhold til regeringens augustudspil, er det jo en noget fiktiv affære. Det er ikke særlig interessant for de arbejdsløse, at man i forhold til et fiktivt udspil fra august måned får en forbedring af en eller anden størrelsesorden. På den måde kan man jo få stor succes med de politiske processer herinde, hvis man spiller tilstrækkelig ringe ud. Altså det interessante må dog være, hvad der sker i realiteternes verden. Hvad sker der i 1992 i forhold til 1991? Kommer der flere arbejdspladser? Kommer der en nedgang i arbejdsløsheden, som er faktisk konstaterbar for mennesker? Og dér må vi sige, at virkningen er minimal. Både Økonomiministeriet og Finansministeriet siger, at arbejdsløsheden bliver 295.000 i gennemsnit i 1992 – altså det samme som i 1991. Så de forskydninger, der kan gemme sig i de tal, må være minimale og noget mindre end det, hr. Lykketoft lægger op til.

Men nuvel, jeg tror såmænd også, at både S og SF er enige om, at dette forlig gør alt for lidt for at bekæmpe arbejdsløsheden, og at vi har en vigtig fælles opgave i de kommende år i at få gjort noget mere ved sagen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg mener nu ikke, at det som udgang på en politisk forhandling er irrelevant at studere, hvad virkningerne af det, man har forhandlet sig frem, er i forhold til det udgangspunkt, regeringen præsenterede. Man kan selvfølgelig have den vurdering, at regeringen under ingen omstændigheder kunne få sit finanslovsforslag uændret igennem, og godt for det, men under alle omstændigheder er det da selvfølgelig vigtigt med en vurdering. At det så forholder sig sådan, at der er brug for meget mere på aktive ringssiden, at der er brug for mere, når det drejer sig om fremrykninger af investeringer i de kommende år, at der er brug for flere uddannelsespladser, hvis vi med den svage konjunktur, der er i erhvervslivet, skal gøre os nogen forhåbning om meget mere mærkbart at hugge ind på arbejdsløsheden, er selvfølgelig fuldstændig rigtigt; det er vi meget bevidste om, det er det, der er i centrum for alle vore overvejelser om, hvad der videre skal ske.